

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 8012 ff.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Christian Rasmussen: De almindelige Bemærkninger, jeg tillod mig at gøre gældende ved Behandlingen af det nu vedtagne Lovforslag, gøre sig naturligt ogsaa gældende med Hensyn til det foreliggende Forslag, kun i endnu højere Grad. Her er der jo ikke Tale om kun paa enkelte Punkter at foretage Forhøjelser af visse bestaaende Takster eller at nedsætte Godtgørelsen til dem, der sælge Statens Frigørelsesmidler. Her er Tale om noget ganske andet, nemlig om i betydelig Grad at forhøje Betalingen for de Ydelser, Statsbanerne give Befolkningen, og det netop paa Punkter, hvor det efter min og mit Partis Mening er urimeligt at gaa til saadanne Forhøjelser.

Det er allerede af vort Partis Ordfører i Gaar gjort gældende, at saaledes som Statsbanernes Takster nu ere for Godsbeholdning, ere Udlændinge i mange Tilfælde stillede gunstigere end forretningsdrivende Danske. Det kan ikke bestrides, at for Øjeblikket kunne i mangfoldige Tilfælde Udlændinge sende Varer billigere endog langt nede fra Tyskland til en Mængde danske Købstæder, end danske forretningsdrivende i de samme Brancher kunne sende dem, for Eksempel fra København ud i Landet, og naar vi vedtage det foreliggende Forslag, vil tilmed dette Misforhold forrykkes betydeligt til Skade for dansk Forretningsliv og til Gavn for Udlændingene. Nu ved jeg vel, at den højtærede Finansminister ogsaa har udtalt — og det er for øvrigt ogsaa kommet frem fra Administrationen af de danske Statsbaner —, at det kan godt være, vi faa lige saa store Begunstigelser som dem, vi yde Udlændingene, og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der var Ordfører for Flertallet ved Behandlingen af Toldloven, udtalte, at vi mulig fra Udlandet havde faaet Begunstigelser, der vejede dem op, som vi havde givet de udenlandske forretningsdrivende paa vore Statsbaner, men sikker derpaa var det ærede Medlem

dog ikke, thi han lovede at foretage en Beregning i saa Henseende. Den højtærede Minister har, saa vidt jeg kan skønne efter de Referater, jeg har set af hans Udtalelser i Gaar, heller ikke været helt sikker. Jeg tror, at jeg kan udlægge det, at den højtærede Finansminister og det ærede Medlem fra Æbeltoft have udtalt sig i saa forsigtige Vendinger, paa den Maade, at det er sikkert — og det har jeg faaet bekræftet paa forskellig Maade —, at man ved de lave Takster for Forsendelser fra Udlandet til Danmark begunstiger i ret betydelig Grad udenlandske forretningsdrivende. Det er en Grund mere for mit Parti og mig til ikke at se med Glæde paa det Lovforslag, der foreligger for os her, og til ikke at kunne give det vor Stemme. Det er aldeles urimeligt, at vi ved Forhøjelser af de udenlandske Jernbanetakster — Forhøjelser, der ere foretagne, det maa jeg bede de Herrer lægge Mærke til, efter at man er gaaet ind paa de lave Takster for Udlændingenes Vedkommende — skulle lægge dansk Industri Sten i Vejen til Fordel for Udlændinge. Man gjorde det allerede ved Takstloven af 1903, og nu forrykker man yderligere dette Misforhold til Fordel for Udlændingene gennem, hvad der er foreslaaet i dette Lovforslag. Det ville vi ikke give vor Stemme til.

Der er imidlertid under Behandlingen af Sagen yderligere kommet noget til, som gør dette Forhold værre. Den højtærede Minister havde i Motiverne til det foreliggende Lovforslag udtalt, at for at faa den Kompensation, som Regeringen ønskede for at give Lønningslovene, skulde blandt andet indtræde en Forhøjelse af Prisen paa de saakaldte Hurtigtogbilletter, en Forhøjelse, som den højtærede Minister kunde lade træde i Kraft uden at komme til Rigsdagen dermed. Det har vakt Uvillie rundt omkring, at man ønsker at forhøje Priserne paa de i Forvejen jo ikke meget populære Hurtigtogbilletter. Den højtærede Minister er under Sagens videre Behandling bleven betænkelig ved at gaa den Vej, og han har saa foreslaaet Kompensation paa forskellige andre Punkter, bl. a. ved en Forhøjelse af Betalingen for Transport af Cykler. Og jeg maa sige, at skal man endelig gaa til Takstforhøjelser, vilde jeg ikke have noget imod, at man gik til en Forhøjelse der, idet jeg maa erkende, ligesom det blev udtalt i Gaar af forskellige Talere, at Cykler netop ere et ret vanskeligt Gods for Statsbanerne at besørge. Naar vi endelig skulle ind paa